

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν ὡς Ἐξωτερικῶ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς 15 Σεπτεμβρίου 1904. Ὁρεῖλαιον δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΤΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα ἐτῶν ἐπὶ συνεχοῦς ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

30 Ὀκτωβρίου 1904.

Πρὸ ἑβδομάδος ὁ ἐκλαμπρότατος κύρ Βαδελάνος, ὁ χαριτόβρυτος πρόξενος τῆς Ρωμανίας, ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἂν ἡ πολυτίμητος υἱία τοῦ πάθῃ ἐκ τῆς ἀφθόνου ρακοποσίας—διότι ἐφέτος ἕνεκα ἐκτάκτου ἐσοδείας σταφυλῶν θὰ ἔχωμεν ἀρκετὸν τσίπουρον—θ' ἀναγκασθῇ ἐκὼν ἄκων νὰ καλέσῃ ἑλληνα ἱατρὸν, καὶ ἐπειδὴ εἶνε βέβαιος ὅτι οὐδεὶς τῶν ἱατρῶν τῆς πόλεως μας θὰ θελήσῃ νὰ τὸν θεραπεύσῃ, διότι ἐνταῦθα δυστυχῶς δὲν ἔχομεν εἰδικὸν νοσοκομεῖον διὰ τοιούτου εἶδους ἀσθενείας, μετεκαλέσατο ἐκ Βουκουρεστίου τὸν κ. Βασιλάκη διδάκτορα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ὁ ἀλύττης οὗτος, βλέπων ὅτι θὰ κερδίῃ περισσότερα ἂν πωληθῇ εἰς τὴν Ρωμανικὴν προπαγάνδαν, ἐσκέφθη νὰ μεταδραπτισθῇ ἀπὸ ἱατρὸς εἰς διδάσκαλον καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦτο κατῴρθησε νὰ μεταβῇ εἰς Ρωμανίαν ὅπου ἔλαβε καὶ τὸ βῆπτισμα τοῦ ἱατροῦ· ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχε θέσις κενή, ἡ Ρωμανικὴ κυβέρνησις ἐνόμισε φρόνιμον νὰ μᾶς τὸν περαπέμψῃ ἐνταῦθα νὰ ψωμίζεται ὡς ἱατρὸς τοῦ κ. προξένου καὶ τοῦ Ρωμανικοῦ Σχολείου· τὸ κάθαρμα τοῦτο κατὰ γὰρ ἐκ Βωβούσης καὶ εἶνε γαμβρὸς τῆς διαβοήτου Μπουζάκενας παλλακίδος τοῦ αἰσχροῦ μνήμης Ἀποστόλου Μαργαρίνου.

— Πρὸ δύο ἑβδομάδων ὑποδηματοποιὸς τις Τσιτσάνι καλούμενος, καὶ πρὸ 40ετίας διαμένων ἐνταῦθα ἐτέλει τοὺς γάμους τῆς θυγατρὸς τοῦ μετὰ τινος νέου ἐπίσης ἱταλοῦ, διδασκάλου τῆς ἐπαγγελματικῆς σχολῆς τοῦ κ. Μιλελίου. Ὁ κ. δὲ Μιλελίου, ἵνα μείζω τοῦ πρέποντος δώσῃ σημασίαν εἰς τὴν τελετὴν τῆς στέψεως παρεκάλεσε εὐγενεστάτην κυρίαν ἐκ τοῦ Προξενικοῦ σώματος νὰ παραστῇ ὡς παράνυμφος τῶν νεονύμφων· καὶ ἔως ἐδῶ τὸ πρᾶγμα εἶνε ὁμαλῶτατον· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον «ἐκτύπα ἔς τὰ μάτια» ἦτο ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς ἀξιότιμου κυρίας, γόνου ἀρχαιοτάτης ἑλληνικῆς τοῦ Βυζαντίου οἰκογενίας, παρίστατο οἶκον· δευτέρα παράνυμφος καὶ ἡ παλλακὶς τοῦ κ. Μιλελίου· εἰμεθα βέβαιον ὅτι ἀκουσίως τῆς καὶ λίαν στενοχωρημένη ἡ ἀξιότιμος δέσποινα πολὺ δυσχερῶς εἶδε παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς τὴν παλλακίδα τοῦ κ. Μιλελίου. Ὡς κορωνίδα δὲ ἀσυνιδεῖστο ὁμηγύρεως ὁ κ. Μιλελίου ἐπειθανάγκασε τὸν κ. Τσιτσάνι νὰ καλέσῃ καὶ τὸν συμπεριτὸν τοῦ Ρωμανικοῦ προξένου· πρόξενον, ὑπηρετρίαν του, παιδιὰ του καὶ καθάσιν. Ἡ θελὲ ἀρὰ γε νὰ δείξῃ ὁ παλίμπαϊς κ. Μιλελίου ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἐπισημοποιεῖ τὴν προπαγανδικὴν συμμαχίαν Ἱταλῶν καὶ Ρωμούνων; ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε μᾶς εἶνε ἀδιάφορον· τὸ ἀναγράφει μόνον ἐκ χρονολογικοῦ καθήκοντος καὶ

διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ ἀπανταχοῦ Ἡπειῶται τὰς κωμικὰς προσπαθείας δύο ἡλιθίων προπαγανδῶν διὰ τὴν Ἑλληνικωτάτην Ἡπείρον.

Ἐπικρατεῖ μεγάλη ζήτησις βενζίνης τελευταίως τοῦτο εἶνε λίαν παρήγορον σημεῖον.

— Ὁ μούστος τοῦ Νικολάκη Στάμου χαίρει μεγάλην ὑπόληψιν εἰς τοὺς μουσ(τ)οφίλους· εἶνε ὅμως συμφερότερον ἐφέτος νὰ μὴ γίνῃ κατάρχησις.

— Οἱ Ἑβραῖοι μᾶς πᾶσαν εἰς πολλὰ πράγματα· ἐνήργησαν καὶ ἔφερον διδάσκαλον καὶ διδασκάλισσαν εὐρωπαϊκῆς μορφώσεως πρὸς διοργάνωσιν τῶν σχολείων τῶν.

— Ἡμεῖς μένομεν ὀπίσω καὶ αὐτῶν τῶν Ὁθωμανῶν καὶ Ἑβραίων εἰς μερικὰ πράγματα.

— Νὰ μᾶς ζήτη ἡ Ζωσιμαία Σχολή, τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ παλάτιον.

— Ἀπὸ διδασκάλου καὶ διδασκτικὰ προγράμματα ἔχομεν τὰ πρὸ πεντηκονταετίας ἐν χρῆσει τοιαῦτα.

— Οἷτις θὰ ἐξετάσῃ μὴτὴν τοῦ Γυμνασίου μας ἀπὸ Γαλλικά, θὰ ἴδῃ ὅτι μόλις ἡτοιμασμένον μάθημα κατορθώνει ν' ἀναγνώσῃ ἀπαισίτως τοῦλάχιστον.

— Ἐγνωρίσαμεν μαθητὰς τῆς Ζωσιμαίας πρὸ δεκαπενταετίας ἀποροιτήσαντας, πολὺ καλλίτερα καταρτισμένους ἀπὸ τοὺς σημερινούς εἰς τὰ Γαλλικά.

— Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ αὐτὸς πάντοτε διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς εὐρίσκειται καὶ σήμερον ἀπὸ ἐικοσιπενταετίας σχεδόν. Τίς πταίει; οἱ μαθηταὶ ἢ ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς;

— Ἀπὸ μαθηματικὰ οἱ μαθηταὶ εἶνε εὐχαριστημένοι ὅπως λέγουσιν οἱ ἴδιοι· ἐννοοῦν τί γίνεται.

— Ἀπὸ φυσικὰ κοπανίζοντ' ἀέρα ὅπως πάντοτε. Βοτανικὴ καὶ Ζωολογία καὶ Χημεῖα καὶ Φυσικὴ ἄνευ υποδείγματων καὶ πειραμάτων εἶνε ματαιοπονία.

— Καὶ ἂν κανεὶς τῶν μαθητῶν προικισμένος ὅπως δῆποτ'· με ἀντλήσῃ ἐπιχειρήσῃ διὰ τῆς μελέτης μόνος τοῦ νὰ καταλάβῃ τίποτε δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ.

— Διότι τὰ διδασκτικὰ βιβλία εἶνε γρίφοι καὶ οἱ διδάσκοντες Σφίγγες.

— Οἱ περισσότεροι τῶν διδασκάλων διδάσκουν ὡς ἀπὸ τῆς καθηγητικῆς καθέδρας τοῦ Πανεπιστημίου. Μετροῦν τὸ κομβολόγιον καὶ ὁ μαθητὴς ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῶν.

— Εἶνε ζήλωται τῶν αἰοιδῶν Ἀρσταίου, Μαρσαίου, Φερκεδῆ, Τσίμα κτλ.

— Ὅλα τὰ περιμένουν ἀπὸ τοὺς μαθητὰς· ὁ ἐπιμελέστερος μαθητὴς δαπανᾷ εἰς τὸ Γυμνάσιον ὀκτὼ (8) ὥρας μὴ ὅσον καὶ ἐκάστην πρὸς μελέτην κατ' οἶκον.

— Ἐπειτα ἀποροῦμεν πῶς ἀποβλακοῦνται οἱ Ἑλληνες μαθηταί.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ μαθητικὸς κόσμος ἐγκυβίσταται εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς, ἡ ὁποία εἶνε καὶ ὅλα ἑτοιμος, ἂν καὶ μερικοὶ δὲν ἔδωκαν ἀκόμη τὸν πολυτίμον δολιόν των, τὸν υποσχθέντα.

— Νέα λοιπὸν Ζωσιμαία Σχολή θὰ εἶνε οὐδύμωρον μὲ παλαιὰς ἔξεις διδασκαλικῆς.

— Μεταρρύθμισις λοιπὸν εἰς μερικὰ πράγματα, καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Λόγου χάριν:

Πρόσληψις διδασκάλου καλλιγραφίας διὰ τὰς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου. Διότι ἡ γραφὴ τῶν μαθητῶν ἐν γένει ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα μετὰ τὰ ἱαπωνικά.

— Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἐλπίζομεν ὅτι πολλὰ ἂν ὄχι ὅλα διὰ μᾶς—θὰ μᾶς διορθώσουν οἱ κύριοι ἔφαροι.

— Ἀπὸ τώρα ἂς λάβουν τὰ μέτρα των καὶ διὰ Γυμναστήριον. Ποῦ ἤκούσθῃ μία πρωτεύουσα τῆς Ἡπείρου διατηροῦσα πρὸ αἰῶνος δημόσια σχολεῖα ὀνομαστά, νὰ στερητῇ Γυμναστηρίου καὶ διδασκάλου γυμναστικῆς;

— Οἱ Α-Ρωμούνιοι ἐδῶ εἰς τὸ σχολεῖον των ἔχουν καὶ διδάσκαλον τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς Ἱστογραφίας.

— Λέγουσιν μερικοὶ ὅτι δὲν συμφέρει νὰ ἐμμοισεύωμεν διὰ τοῦ τύπου τὰς χονδροειδεῖς ἐλλείψεις μας.

— Ὡς πότε νὰ περιμένωμεν δι' ὄνομα Θεοῦ; Πρέπει νὰ λάβωμεν μαθήματα ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους καὶ Α-Ρωμούνους ἐπὶ τέλους!

— Ἀφοῦ ἡ ἀναληψία τῶν ἰδικῶν μας καὶ Ἀρχιερέως καὶ ἐφόρων εἶνε πρωτοφανὴς καὶ ἄνευ παραδείγματος!

ΕΞ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

27 Ὀκτωβρίου 1904.

Τὴν 26 Ὀκτωβρίου ἦγε τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν ἡ Α. Ε. ὁ Μουαβὶν ἐφένδης κ. Δημήτριος Ζαφειρόπουλος, ὃς καὶ ἐδέξατο τὰς ἐπισκέψεις πάντων τῶν ἐνταῦθα θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν, τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀρχηγῶν, τῶν Μητροπολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ πλείστον ἄλλων ἐγκρίτων πολιτῶν καὶ ἐγκατεστημένων ἐπαρχιωτῶν κτλ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μακρυνῶν μερῶν διεβεβάσθησαν πολλὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα διὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ περὶ οὗ καὶ πολλὰ καλὰ γράφουσιν ἡμῖν ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ χωρίων τοῦ Σαντζακίου τοῦ Ἀργυροκάστρου διὰ τῆς συνετῆς πολιτείας του καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ καθήκον του (βασιφῆς) ἀφοσιώσεως ἡθοκίμης καὶ κατέστη τοῖς πᾶσιν ἀγαπητὸς πάντοτε καὶ παντοῦ προσπαθεῖ νὰ ἐκπληρῇ τὸ καθήκον του συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὸν πόθον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως.

— Σοβαρώτατα γεγονότα ἐκτυλίσσονται ἀπὸ ἐτῶν ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ Μονῇ, τῆς ἐπαρχίας Δρυινουπόλεως, τῶν ὁποίων πρωταίτιοι ὡς διηγούνται εἰςὶ δύο τρεῖς Γιωδανναῖοι καὶ Παπὰ Κώνστας, ἀληθεῖς ἱερόσυλοι, καὶ γνωστοὶ ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει, καὶ δακτυλοδεικνύμενοι ἐν τῇ τοῦ Ἀργυροκάστρου ἀγορᾷ· οὗτοι ἔφεραν καὶ φέρουν ὅλον ἐν τὴν καταστροφὴν τῆς τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ Μονῆς, ἥς τὸ γεώμορον αὐθαιρέτως καὶ ἀσυστόλως κατακρατοῦν, χωρὶς νὰ σεβασθῶν τοὺς νόμους καὶ τὰ γράμματα τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἡ δὲ Α. Ε. ὁ Μουτεσαρίφης Ἀργυροκάστρου τοὺς ἐφυλάκισεν ἀρκετὰ συμφώνως μετὰ τὰς τακρίων τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀλλ' οὐδὲν ἐπετεύχθη. Ἡ ἐκρυθμὸς αὕτη τῆς Μονῆς κατάστασις μόνον διὰ τοῦ Γενικοῦ ἡμῶν ἐν Ἰωαννίναις δικητοῦ Ὁσμᾶν Πασᾶ δύναται νὰ θεραπευθῇ, ὡς ἀνωτάτου ἐπόπτου ἀπασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ὅστις ἐπισκεπτόμενος τὰς διαφόρους πόλεις δύναται νὰ ἐξαναγκάσῃ καὶ τοὺς δύο τρεῖς πρωταίτιους Γεωργουτσατινοὺς, οἵτινες ὡς μαυρόβδελαι ἀπομυζῶσι τὸ εἰσόδημα τῆς ρηθείσης μονῆς, ὑβρίζουν δὲ καὶ ἀπειλοῦν νὰ φονεύσωσι καὶ αὐτὸν τὸν ἡγούμενον.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ἀπεστάλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀναφορά τῶν κατοίκων Βεδενῶν καὶ τῶν περιχώρων περιέχουσα 200 ὑπογράφας καὶ τὰς σφραγίδας τῶν δημογερόντων, ἐφόρων, ἱερέων καὶ τῶν προκρίτων μετὰ τῶν σφραγίδων αὐτῶν. Οἱ ἀναφερόμενοι διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἐπικρατούσης ἐκρυθμίας καταστάσεως εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκείνην ἕνεκα τῶν συχνῶν ἐπιδρομῶν τῶν δολοφόνων τοῦ Βουλγαρικοῦ κριματάου, οἵτινες ἐκβιάζουν τοὺς κατοίκους ἀναφανδὸν ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ σχίσμα καὶ διαπράττουν τὰ αἰσχίστα εὐνοοῦμενοι καὶ ἀπὸ τοῦς Ράσσοις ἀξιωματικούς.

— Προχθὲς ἀνῶθεν τοῦ χωρίου Ζωζερούλιτες συνεπλάκη ἡ ἐκ Καστοριανῶν ὁμάς τοῦ ἡρώου καπετάν Τρεμάρ, ὡς ἐπωνομάσθη ὁ ἀνδροεὺς ὀπλαρχηγὸς Ἀριστείδης Μαργαρίτης με

Βουλγαρικήν ληστρικήν συμμορίαν πολυπληθή. Έννεα βούλγαροι έπαισαν νεκροί και 20 άλλοι έτραυματίσθησαν βαρείας κατά την συμπολήν ταύτην. Οι λοιποί κριματάζηδες έτραπήσαν εις αίσχρην φυγήν, όμως δε από τρέμου κατελήφθησαν και οι οχυρωματικοί των χωρίων Δίμπων, Κοσεντίων και Λαμπάντισ. Εμφανισθέντων εκεί των γενναίων πολεμιστών Καρούδη και Καρλιθάνου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο πρίγκη Γεώργιος ανεχώρησεν εκ Παρισίων, επιστρέφον εις Κρήτην. Κατά την κρατούσαν γνώμην ή επίλυσις του Κρητικού ζητήματος ανέβηθη εις ευθεωτέραν επεχγήν, ότε θα εινε δυνατόν να συμβιβασθώ τὰ πολυλά και αντίθετα συμφέροντα τὰ επιβάλλοντα την διατήρησιν του καθεστώτος.

— Ο πρίγκη Γεώργιος εδήλωσε τῷ ἐπὶ των Έξωτερικών υπουργῷ τῆς Γαλλίας Δεκαλός, ότι ή ἐν Κρήτῃ κατάσταση κατέστη ἀφόρητος. Κατὰ τὸ προσχέζον έαρ—είπεν ο πρίγκη ή ἀντιπολίτευσις θά νικήσῃ εἰς τὰς ἐκλογάς και θά ἔλθῃ τότε Κυβέρνησις, ἥτις θά ὑψώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, κηρύττουσα τὴν ἑνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ο πρίγκης πρότερος τί δύναται νὰ πράξουν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αὐτὸν ἐν Κουβερνήσει Ρώμης, Αενδίνου, Παρισίων και Βιέννης. Ο κ. Δεκαλός οὐδέποτε ἔδωκε ἀπάντησιν εἰς τὸν Πρίγκηπα.

— Ο ναύαρχος Ἀλέξιος διορίσθη Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας και μέλος του ὑπουργικοῦ συμβουλίου των ὑπουργῶν.

— Ο Σουλτάνος εἰς τὸν Ἰσραὴν δι' αὐτοῦ ἀπαγορεύεται ή ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Τουρκίας ἐνεργεῖν ἐργῶν ὑπὲρ του πολυμικροῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος μνημονεύει τοῦ γεγονότος ότι και ή Ἀγγλία και ή Ρωσία ἀπηγόρευσαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν ἔργον ὑπὲρ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Μέκκας, τοῦ ἱεροῦ τούτου παρὰ Μωαμεθανοῖς τόπου.

— Τηλεγραφεῖν ἐκ Βελιγραδίου, ότι ο Πάσις εδήλωσεν εἰς τὴν Σκουφίαν, ότι ή ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ρωσίας ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον κτήμα ἀποκλειστικὸν των Βαλκανικῶν λαῶν. Ἀνεκίνωσε δε ότι προσέγγισις συνετελέσθη μετὰ τῶν Σερβίας και Βουλγαρίας. Αἱ δηλώσεις αὗται προκαλοῦν ζῶον ἐντύπωσιν, θεωροῦνται δε ὡς ἀπειθυμῶμενα πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ἥτις ζητεῖ νὰ ἐπέμβῃ ἐνεργῶς εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΛΠΙΔΟΣ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιν τῆς Νέας Ἑταιρίας Ἀἰπὶον διευθυνόμενον εἰς Κων/πολιν, Πύργον και Βέρνα. Ἀναχωρῶσαν ἐκ Πύργου κατελήθη ὑπὸ τρικυμίας και οὐδαμῶ πλέον ἀνεφάνη. Ὑπῆρχεν ἔλπις ότι κατέρυγεν εἰς τινα λιμένα και πρὸς ἀνεύρεσιν ἀπεστάτην ἑτερον ἀτμόπλοιν τῆς αὐτῆς εταιρίας ή «Χίος». Κατόπιν ἀνιχνεύσεως τῆς Χίου δυστυχῶς δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον, ότι ή «Ἐλπίς» δὲν ὑπάρχει πλέον. Ο κ. Κατσιμανθῆς πρῶτος Πειραιῶς ἀνεκίνωσε τοῦτο εἰς τε τοὺς ὑπαλλήλους του Πρακτορείου και τὸν ἐξῶτι του Πρακτορείου συνθηροσμένον κόσμον. Ἡ ἐντύπωσις ὡς εἶνε εὐνόητος ὑπῆρχε φοβερά και ζῶον ἐξεδηλώθη θλίψις. Οἱ συγγενεῖς των ἀνδρῶν του πληρώματος τῆς «Ἐλπίδος» μαθόντες τὴν σκληρὰν εἰδησιν ἐθρήνησαν τοὺς ἀπολεισθέντας μετὰ σπαρακτικῶς λυγμῶν, οἵτινες συνεκίνησαν μείον δακρύων τοὺς παραστάντας κατὰ τὸ θλιβερόν ἐπιβεβαιωτικὸν τῆς καταστροφῆς ἀγγελία. Ἄλλος ὠδύρετο διὰ τὸν ἀδελφὸν και ἄλλος διὰ τὸν υἱὸν και γυναῖκα. Ἡ σύζυγος του α' μηχανικοῦ Φωμᾶ και ο πατήρ των δύο προσφωδῶν του ἐξαφανισθέντος ἀτμόπλοιν κ. Σαμωθράκης ἀνέλκοντο εἰς δάκρυα καθ' ὅταν χθὲς τὴν ἡμέραν διὰ τὴν ἀπώλειαν των προσφίλων αὐτοῖς ὑπάρξουν. Τὸ

πλήρωμα δυστυχῶς τῆς «Ἐλπίδος» ἦτο πολυάριθμον ἀποτελεῖτο ἀπὸ 27 ἐν ὧν ἄνδρας, εἰσιτες ἦσαν οἱ ἐξῆς :

Ν. Παπαγγελῆς α' πλοίαρχος Ν. Μαυρομαμάτης β' και Ν. Καλαφάτης γ', Ν. Τζερεμῆς ναυκλῆρος, Κ. Βλαστοπούλος, Εμμ. Κοκάσης, Δ. Τζαντάκης, Γ. Κόγκας, Γ. Ζαίρας, Μ. Δημητρόπουλος και Ν. Κορωνάιος ναῦται. Οἱ δύο ἀδελφοὶ Σαμωθράκη, εἰς μάγειρος και καφεπώλης, ὧν τὰ ὀνόματα ἀγνοοῦνται. Ο μηχανικός Κανέλλος Φωμᾶς και Ν. Γεωργίου β' μηχανικός, Ν. Βαρδάρης ἀρχιθερμαστής, Α. Ρούσος, Π. Βελντζας, Αρ. Ρούσος, Εμμ. Λουμάκης και Π. Ἀθανασούλιας ἀνθρακίς, και Β. Μαλεβίτης, Σ. Καμπουράκης Ἀθ. Παρασκευάπουλος, και Α. Ἀθανασούλιας θαλαμηπόλος. Οἱ περισσότεροι ἐκ τούτων κατὰγονται ἐκ Σέρου ἔνθα και θρησκονταὶ ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των. Ἐκ των ἀνωτέρω ο μὲν Κανέλλος Φωμᾶς ἦτο νομπευμένος μόλις πρὸ ἐνός ἔτους, ο δὲ Ν. Γεωργίου μεμνηστευμένος ἐπρόκειτο δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ τελέσῃ τοὺς γάμους του. Καὶ τὸ λυπηρότατον, ο δυστυχῆς οὗτος μόλις πρὸ εἰκοσιν ἡμερῶν εἶχεν ἀναλάβει ὑπηρεσίαν εἰς τὴν «Ἐλπίδα». Ἀμφότεροι ἦσαν νεῶτατοι, ο τελευταῖος δὲ καὶ προστάτης πολυμελὲς οἰκογενείας. Ἀγνωστον εἶνε ἀν' ἐκτός του πληρώματος ὑπῆρχον και ἐπιβάται ἐντός του ἀτμοπλοίου. Λέγεται ότι μετὰ τῶν ἐκ Κων/πόλεως ἐπιβιβασθέντων ἐπιβατῶν ἦτο και εἰς Τούρκας γεγισάν. Τὸ καταποντισθὲν ἀτμόπλοιν ἦτο ἐν ἐκ των καλλιτέρων τῆς ἀτμοπλοίας. Ναυπηγηθὲν τῷ 1877 ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο χωρητικὸς εἰς 500 τόνων, ἐστοίχιζε δὲ 300 χιλιάδας ὀρίγματα.

Ἐπαυλθὲν ἐκ Μακεδονίας ἐν ἐκ των παλληκαριῶν του ἀειμνήστου Μελά, ο Ε. Στρατουδάκης διηγήθη δὲ τὰ ἐξῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν πορείαν τῆς ὁμάδος, εἰς ἣν ἀνήκεν ἐν Μακεδονίᾳ και τὸν ἀποσοβήντα κίνδυνον καταστροφῆς αὐτῆς.

Ολίγας ἡμέρας ἡμέρας πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ὑπὸ τὸν Μελᾶν ὁμάδος εἰς τὴν Μακεδονίαν εἶχεν αὐτὴ καταυλισθῇ εἰς τὸ παρὰ τὴν Καλαμπακὴν δάσος. Ἐκεῖ παρουσιάσθη ἐνῶπιον του ἀρχηγοῦ εἰς χωρίον, ὅστις ἐπροθυμοποιήθη ἐπειθὶ κατήγετο ἐκ Μακεδονίας και ἐγνώριζε παντός ἄλλου κἀλλιν τὰ κατ' αὐτὴν, νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς του σώματος κατὰ τὴν εἰσβολήν. Ο Μελάς παρεδέχθη τοῦτο και ἦλθεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τὸν Μακεδόνα χωρικοῦ. Ἡ ὁρισθεῖσα ἡμέρα διὰ τὴν εἰσβολὴν ἦλθε και τὸ σῶμα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του Μακεδόνα χωρικοῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Μακεδονικὸν ἔδαφος. Ο ὁδηγὸς ὅταν ὠδήγησε τὸ σῶμα πλεῖστον του χωρίου Πάτη των Γρεβενῶν, παρεκάλει τὸν Μελᾶν νὰ τῷ ἀναθέσῃ νὰ φυλάξῃ αὐτὸς καραῦν. Ο Μελάς ἔνθα μὲν τὸν δυσχερῆσθαι ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν τὸ καραῦν, ἐνθ' οὐκ ὀκνήσας ἐποστρέφθησεν παρ' αὐτῷ και ἔνα τὸν ὁπαδὸν του. Τὴν πρωΐαν ο ὁδηγὸς παρουσιάσθη ἐκ νέου εἰς τὸν Μελᾶν εἰπὼν ότι ἔχει ἐπιτεύχον ἀνάγκην νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Πάτη, ἐκ του ὁποῖου κατήγετο. Ο Μελάς μὴ ὑποπτεύσας τίποτε ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ χωρίον του ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ επιστρέφῃ ἐντός τῆς ἡμέρας. Ἡ ἡμέρα παρήλθεν ὅμως και ὁδηγὸς δὲν ἐπαίετο. Ἐπῆλθεν ή νύξ ὅτε ἀπερασιθὲν νὰ προχωρήσῃ τὸ σῶμα εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μακεδονίας. Ἄλλως τε ἐσκέφθη ο Μελάς ότι ο ὁδηγὸς ἐγνώριζε τὸν δρόμον και θὰ τοὺς εὐρίσκον. Οἱ ἀντάρται ἐξεκίνησαν μετὰ τὸν ἔθιμον ἐκ του μέρους τουτοῦ και διηυβύνθησαν ἐξ ὧρας μακράν. Ἐκεῖ ἐστάθμευσαν εἰς ἐν δάσος, ὅποτε ο Μελάς ἀνέθεσεν εἰς ἕνα τὸν παλληκαριῶν του ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἡμίονον, διὰ τὸ τίμημα του ὁποῖο τὸ κατέβαλεν ἀρετὰ χρήματα. Ἐπὶ του ἡμίονου τουτοῦ ἐπρόκειτο νὰ φορτωθῶν πολυμερὸς και ἄλλα τινὰ ἀντικείμενα. Ο ἄντάρτης ἔλαβε διευθύνει πρὸς ἕνα χριστιανικὸν χωρίον, εἰς τὴν ὁδὸν του ὁποῖου συνήντησε Μακεδόνα ἐμπόρο. Οὗτοι ἄμα εἶδον αὐτὸν τὸν ἐπλητίσαν και τὸν εἶπον ότι εἶνε μεγίστη ἀνάγκη νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἀρχηγὸν του ἀνταρτικῶ Ἑλληνικοῦ σώματος ότι κινδυνεύει νὰ

πέσῃ εἰς ἐνέδραν παρασκευασθεῖσαν ὑπὸ του ἐκδηγῶν του, ὅστις διαλαθὼν τὴν προσοχὴν των ἀνταρτῶν μετέβη εἰς Γρεβενὰ και ὑπέδειξε μίαν τοποθεσίαν ἐκ τῆς ὁποίας ἐμελλεν νὰ διέλθουν οἱ ἀντάρται. Εἰς τὸ μέρος δὲ τοῦτο παραμένον 200 Τούρκοι στρατιῶται περιμένοντες τὴν διέβασιν των ἀνταρτῶν, ἵνα ἐπιτεθῶν ἐξ ἀπροόπτου. Ο ἀντάρτης ἐπρεβεν ἀμέσως και εἰδοποίησε τὸν Μελᾶν, ὅστις πλήρως ὀργῆς ἐνέκραξε.

Τὴ διὰ τοῦτο τῷ ὄνμα: Κι' αὐτὸς Θανάσης Βάγιας λέγεται και προδότης εἶνε. Καὶ ο ἀρχηγὸς διέταξε νὰ λάβῃ τὸ σῶμα διὰ τὴν διευθύνειν και τοιοιτοτρόπως ἐσώθη ἀπὸ βεβαίαν καταστροφῆν.

Τὰ παλληκάρια του Μελά ἐκφύζον θυμῶν διὰ τὴν γενναίωσιν και ἀντοχὴν αὐτοῦ. Διηγούνται ότι δὲν ἤθελε νὰ φάγῃ ἀπὸ ἕνα φαγητόν, ἀν δὲν εἶχον νὰ φάγουν ἀπ' αὐτοῦ ὅλα τὰ παλληκάρια του. Παντοῦ ὅπου και ἂν ἐπῆγαν ἐγένετο δεκάτ' μετ' ἐνθουσιασμοῦ, ὅτι δὲν ἤθελε νὰ πάρῃ τίποτε χωρὶς νὰ πληρώσῃ. Ἐπὶ 48 ὥρας πολλάκις δὲν ἐτρῶεν, ἐν τούτοις ὅμως ἐδάδε μετὰ μεγάλῃ ταχύτητι και εὐκυνήσιας.

ΕΘΘΛΩΣΑΝ πάλιν τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα αἱ διάφοροι διαθέσεις. Ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ. Ἡ Βουλὴ θὰ διαλυθῇ. Ἡ κυβερνήσις θὰ σιγῇ ἐν τῇ Βουλῇ. Ὅλαι αὗται αἱ ὑποθέσεις μαζὶ μετὰ τὰ σχετικὰ σχόλια και τὰς ἐπιμολογίας των ἐτίθεντο εἰς κυκλοφορίαν ὡς πληροφορίαι ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς. Ἡ βουλὴ ὁριστικῶς συνέρχεται τῇ 25 Νοεμβρίου και κατὰ πρῶτον θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν του προέδρου αὐτῆς. Περὶ του ὑποψηρίου τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν εἰσέτι εἶνε θετικῶς και ὁριστικῶς ἀποφασισμένον. Αἱ κυβερνητικῆς προελεύσεως πληροφορίες φέρουσι τὸν κ. Μπουρίδου ὡς ὑψηλὴν και ὡς μέλλοντα πρόεδρον τῆς Βουλῆς, καθὼ ἀποδεχθέντα μάλιστα τὴν ὑποψηφίωσιν, κατόπιν ἐπιμένον ἀπαιτήσεως του κ. Προθυπουργοῦ. Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν κρατούσαν γνώμην, δὲν θὰ δυνηθῇ πρὸ των ἐσῶν νὰ ἐπιληλυθῇ τῆς συζητήσεως των οικονομικῶν μέτρων αἱ των ἄλλων νομοθετημάτων τῆς κυβερνήσεως. Αἱ ἐργασίαι τῆς μετὰ τὴν ἐκλογὴν του Προέδρου αἱ των ἄλλων ἀρχῶν θὰ ἀρχίσουν περὶ τὰς ἀρχὰς του ἐρχομένου μηνὸς και θὰ προχωρήσουν μέχρι τῆς 20 ἰδίου τοῦ πολῦ. Εἶνε δὲ γνωστὸν ότι τὸ διάστημα τοῦτο καταναλίσκεται συνήθως εἰς τὸν ἐλεγχον των κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πραχθέντων. Συνεπῶς μόλις ἀπὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου θὰ εἰσέλθῃ ή Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν των νέων νομοσχεδίων, ὧν θὰ κἀμῃ μακράν και ἐκτενὴ ἐισήγησιν ο κ. Προθυπουργός. Ἐν ἡ Βουλὴ δὲν ἄρῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἐμπιστοσύνην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Προχθὲς ἀπὸ τῆς 11ης ὥρας π. μ. ο Βασιλεὺς ἤρχισε δεχόμενος εἰς ἀκρόασιν τοὺς ἐν τῷ βιβλίῳ των παρουσιάσεων ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπαυλθὲν ἐξ Εὐρώπης. Οἱ πλείστοι ἐκ των παρουσιασθέντων ἦσαν πολιτευόμενοι, μετὰ τῶν αὐτῶν ο βουλευτῆς Ν. Ψαρῶν και ἀνώτεροι ἀξιωματικοί κ. Ι. Βρατσάνος, ο βουλευτῆς Ἀλμυροῦ κ. Γ. Βαλκατῆς και ο βουλευτῆς Ἀρτῆς κ. Κ. Καρπαζῆς. Ο Βασιλεὺς ᾤρησεν ἕνα ἕκαστον ἐκ των βουλευτῶν περὶ των ἀφορρῶν των ἐπαρτίαν του, μετ' ὃ διελέχθη μετ' αὐτῶν περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἐκ των ἀξιωματικῶν ή Α. Μ. ἔδελχθη τὸν κ. Ι. Καλλιπρόν, πλοίαρχον, κυβερνήτην του εὐδρύμου «Ν. Μισοῦλη» τὸν κ. Ριζάκην και ἄλλους ἀνωτέρους και κατωτέρους. Ἐπίσης ἐτύχεν ἀκρόασεως παρὰ τῷ Βασιλεῖ και ο διευθυντῆς των δημοσίων ἔργων κ. Μ. Σάουρατ πρὸς δν ή Α. Μ. ὡμίλησεν ἐνθουσιωδῶς περὶ τῆς λεωφόρου Συγγρού. ἀνεκίνωσε δὲ αὐτῷ και τὴν περὶ προεκτάσεως και ἐπιδορθώσεως μέχρις Ἀγίου Κοσμά τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ του Π. Φαλήρου ἰδιῶν Του. — Ἡ ἀτμοπλοία «Κίχλα» ἀπέπλευσε ἐκ

Πειραιῶς κατευθυνομένη εἰς Πάτρας πρὸς καταδωξιν του λαθρεμπορίου. Ἐκ Πατρῶν ή «Κίχλα» θὰ περιπλῇ τὸ Ἴνιον πέλαγος.

Μεγάλῃ εἰνε ή προθυμία, ἣν δεικνύνουν οἱ Πειραιῶς πρὸς ὑποστήριξιν του λαχείου του Ἑθνικοῦ στόλου. Ἡ διευθύνσις των ἐργασασιῶν Ἀδελφῶν Ρετσίνα ἡγήσας χθὲς 1000 λαχεῖα ὅπως διανεμῇ ταῦτα εἰς τοὺς ἐργάτας του ἐργαστασίου τῆς. Τὸ αὐτὸ ἐπραξε και ο ἐργαστασιάρχης κ. Ν. Ἀργυρίου ἀγοράσας 400 λαχεῖα. Δὲν ὑπάρχει καμία ἀμφιβολία ότι και οἱ ἄλλοι ἐργαστασιάρχαι θὰ σπεύσουν νὰ μιμηθῶν τοὺς ἀνωτέρω. Ἐντός τῆς ἐβδομάδος θὰ ἀγοράσῃ και ο ἄρκος τοὺς 3,000 ἀριθμούς, τοὺς ὁποῖους πρὸ ἡμερῶν ἐλήφθη τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Αἱ Τρίμηναι Ἑθνικῆς και Ἰονικῆς ἐλήθησαν χθὲς ἀπὸ τὸν ὑπουργεῖον των Οἰκονομικῶν ἀνὰ 7000 γραμματίων του στόλου ἐκάστη ἑνὶ ἀποστείλουν αὐτὰ εἰς Κρήτην. Ἐντός τῆς ἐβδομάδος ταῦτης δὲ ἀφικνεῖται ἐκ Παρισίων ο γάλλος καταστασιάρχης κ. Καζανόβα, ὁ ὁποῖος φέρει μαζὶ του και τὴν παρ' αὐτοῦ κατασκευασθεῖσαν κληρονομία του λαχείου του στόλου, τῆς ὁποίας τὸν χειριστὸν θὰ διδάξῃ ἐνταῦθα. — Προχθὲς ο ἐνταῦθα Ἀγγλος πρεσβετῆς Σίρ Ἑλλιστ μετέβη εἰς τὸν ὑπουργεῖον των Ἐξωτερικῶν και ὑπέγραψε μετὰ του κ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Β'.

Ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς πίστεως ἵνα μεταχειρισθῶμεν τὴν ὁραίαν ἐκφρασιν του ὑμνηματῶν του Μακεδονικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, προέχει τοσοῦτον καταδύλως πασῶν των ἄλλων γλωσσολογικῶν και κοινωνιολογικῶν θεωριῶν, ὥστε ο κ. Βέραρ θέλων ν' ἀποφανθῇ περὶ του ζητήματος ἐὰν οἱ Σλαῦοι τῆς Μακεδονίας εἶνε Σέρβοι ή Βούλγαροι, θεωρεῖ ὡς κύριον ἐπιχείρημα τὴν ἀπάντησιν, ἣν οὔτοι δίδουσι: Ja sam Bougarin (εἰμαι Βουλγαρος) καίτοι ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ οἱ σιγματικοὶ Μακεδόνες μεταχειρίζονται τὸν σερβικὸν τύπον Bougai και οὐχὶ τὸν βουλγαρικὸν Bolgar.

Ποῖον ἔσται τὸ συμπέρασμα ἐὰν εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην τῆς ἐθνικότητος προστεθῶσιν ή ἰδρωσις καὶ συντήρησις σχολείων, ὧν προερισμός εἶνε ή παρὰ τοῖς πασιῶν ἀνάπτυξις του ἐθνικοῦ φρονήματος.

Καὶ οὗτω θάνατον εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα των ἑλληνικῶν σχολείων ἄτινα εἰσὶ τὰ ἐξῆς:

α') «Ἡ εἰς αὐτὰ ροιτήσις δὲν εἶνε ὑποχρεωτική». Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν δηλαδὴ ότι ο κληρὸς δὲν πιεζει τοὺς μὴ ἑλλήνας ὀρθόδοξους νὰ φοιτήσιν εἰς αὐτὰ. Οἱ σέρβοι ἔχουσι τὰ σχολεῖα των, οἱ ρουμανίζοντες ἐπίσης ἰδικὰ των τέλος οἱ ὀλίγοι βουλγαροί, οἵτινες ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξιν (εἶνε περίπου 3,700 και κατακοῦσι πάντες πρὸς βέρραν του Δεμρ-Ισσάρ), διατηροῦσι τρία βουλγαρικὰ σχολεῖα. (Γ. Καρπαναγιώτου) Σχόλια εἰς τὴν Κωνσντὶν Βίβλιν του 1889). Τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἶνε λοιπὸν καθαρῶς ἐθνικά, ἀλλ' οὐδὲν ὑποχρεοῖ τοὺς ἐλληνοπαιδας νὰ φοιτήσιν εἰς αὐτὰ, οὐδὲν ὑλικὸν πλεονέκτημα τοὺς ὀθεῖ εἰς τοῦτο.

Ἡ σχολεικὴ ὑπεροχὴ των ἑλλήνων, λέγει ἄγγλος συγγραφεὺς και ζῆσας ἐν Μακεδονίᾳ, ἐνεχὲ εἰ μεῖζονα σημασίαν, λαμβανόμενον ὑπὸ ὕψιν, ότι ή σχολεικὴ προπαγάνδα των βουλγάρων ὑποστηρίζεται ὑπὸ ἰσχυρῶν δελεασμάτων—δορεὰ οἰκήσεως και τροφῆς, υποτροφίαι παντός εἶδους, ἀποκαλύπτει ἐκροβίμην και τρομοκρατία—ἐνθ' και αὐτοὶ οἱ φανατικώτεροι πολεμικοὶ των ἑλλήνων δὲν πολυμῶς νὰ κατηγορήσων αὐτοὺς, ότι καταφεύγουσιν εἰς πῆσιν οὐρανόπαιον—χρηματικὴν, ἠθικὴν ή ὑλικὴν—ἵνα πληρώσων μαθητῶν τὰ σχολεῖα.

Ἐκ τοῦτου συνάγεται ἕτερον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα, ἥτις εἶτι.

β') «Τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα παρουσιάζουσι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν μαθητῶν κατὰ τε τὴν ἀρχὴν και τὸ τέλος του σχολικοῦ ἔτους». Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ εἰς τὰ ἄλλα σχολεῖα, εἰς ἃ κα-

Α. Ρωμᾶνον δῆλωσιν τροποποιεῖσαν τὴν μετὰ τῶν Ἀγγλίας και Ἑλλάδος ὁρισταμένην ἐμπορικὴν συνθήκην του 1889, και τὴν μετὰ τῶν δύο τούτων κρατῶν ἐμπορικὴν συμφωνίαν του 1890. Ποία εἶνε τὰ ἀνταλλάγματα ταῦτα και ἀντὶ ποῶν θυσιῶν ή Ἑλλὰς ὑπέγραψε τὴν σύμβασιν δὲν ἀνεκινώθησιν ἵνα μὴ ἐπωφεληθῶσιν ἀπὸ τοῦδε αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς βάρος του Δημοσίου ταμείου. Ἐκεῖνο τὸ ὑποὶν ἀσφαλὺς ἐγνώσθη εἶνε ότι ή ἰσχὺς τῆς ὑπογραφείσης δηλώσεως εἶνε πενταετὴς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὅτε τῆς Βουλῆς ψηφισέως τῆς, δύναται δε ή υπογραφεῖσα συμφωνία ν' ἀνανεῖται σιωπηρῶς. Θὰ παύῃ δὲ ἰσχύεσθαι ἐν ἔτος ἀπ' ἧς ἤθελε καταγγελλθῇ ὑπὸ τινος των συμβληθέντων κρατῶν.

Πλήρης ἡμερῶν ἐτελεύτησε και ἐκηδεύθη τὸ παρελθὸν Σεββάτον ή Δ ο μ ν ι κ α Ζ ω γ ρ α φ ο υ ο σύζυγος του ποτῆ Χρηστάκη ἐφένδῃ Ζωγράφου μήτηρ των Σβλῶνος και Γεωργίου Ζωγράφου και των κυριῶν Καραπάνου, Δηλιγεώργη και Ρώμα. Τὴν κηδεῖαν τῆς ἡκολ ὕψην ἐκλήθη μερὶς τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἡ ἀειμνήστος Δρμνία δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν χορείαν των πολλῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἀπέτελει ἐξαιρέτην διὰ του αὐστηροῦ αὐτῆς ἥθους, των Χρι-

τορῶσι μὲν νὰ προσελκύσων, ἀλλ' οὐχὶ και νὰ συγκρατήσων ὠρισμένον ἀριθμὸν μαθητῶν. Εἶνε ὅθεν λίαν προφανές, ότι μόνον οἱ μαθηταὶ οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ σχολεῖα και παρουσιάζοντο εἰς τὰς ἐξετάσεις δύναται νὰ ὑπολογισθῶσιν. γ') «Τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἰδρύονται ὑπὸ των ἐγγήρων κοινοτήτων».

Ἰνα ἐκτιμήσωμεν, λέγει ο κ. Βέραρ (La Turquie etc σ. 230) ὅλην τὴν σημασίαν του ἄγρους, ὀρεῖσμεν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὀφιν τοὺς ἀληθεῖς δημιουργοὺς τῆς προπαγάνδας. Ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις και τὸ Πατριαρχεῖον συνέβαλον ἀναμφισβόλως εἰς τοῦτο ἐν τιμὴ μέρῳ, ἀλλ' ἐν μέρῳ ἀσθενεῖ. Αἱ ἐγγήροι κοινοτήτες εἶνε συνήθεστερον ἐκεῖναι, αἵτινες ἐκάλεισαν ή συνετήρησαν τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν διδασκάλους. Κυρίως δὲ οἱ μακεδόνες, οἱ πλουτοῦντες διὰ του ἐμπορίου και ἐγκατεστημένοι ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἀλεξανδρείᾳ, Ὀδησσῷ ή Μασσαλίᾳ, και ἐν γένει καθ' ὅλην τὴν μεσόγειον, εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ του χρηματῆς των εἰσβάλλοντες πρὸς ἀφύπνισιν, πρὸς φωτισμὸν (εἶνε ή συνήθης λέξις) των ἐαυτῶν συμπατριωτῶν».

Συμβαίνει τὸ αὐτὸ εἰς τὰς ἄλλας προπαγάνδας; Τὸ ζήτημα τοῦτο οὐδὲ τίθεται κἀν διὰ τὴν σερβικὴν και ρουμανικὴν προπαγάνδαν ἀλλ' ἰδοὺ τί λέγει περὶ των βουλγαρικῶν σχολείων ἐκθεσις τις, ἥτις δὲν προτιθέσθαι βεβαίως νὰ τὰ δυσφημήσῃ. «Ἡ σημασία των πλείστων βουλγαρικῶν σχολείων ἐλαττωταί, κατὰ τὴν γνώμην μου, διὰ των ἐκ Βουλγαρίας, Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, Ἰσως μάλιστα και ἐκ Ρωσίας πρὸς συντήρησιν αὐτῶν περιπατῶντων σπουδαστῶν κεκαλειῶν (ἴδε ἐν Blue Book 1887, Turkey τὴν ἐκθεσιν του κ. Blount). (1)

δ') «Ἐν αὐτοῖς ποτὶ ἀποκλειστικῶς ή νεολαία των μερῶν ἐν εἰς λειτουργοῦσαν».

Ἐλλείπει ὑποτροφισμὸς και ζῶον παροχῶν τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ περιλαμβάνων μαθητῆς ἐρχομένους μακρόθεν, οὐδὲ δύναται ν' ἀποστείλουν ἐν γυμνασίᾳ ἢ ἑλληνικαῖς τεχνικαῖς ἑλληνικῶν κέντρων. Τὸ πᾶσιον τοῦτο χαρακτηριστικὸν γνώρισμα ἔχει ἐπιμένως ὑψίστην σημασίαν, διότι μαρτυρεῖ τὴν σπουδαίτητα του ἑλληνικοῦ σχολείου ὑπὸ ἐθνολογικῶν ἐποχῶν, καθὼς ὑποτίθεται, ότι περὶ ἐκαστου ἑλληνικοῦ σχολείου ὁρισταται πληθυσμὸς ἑλληνικῶς ἀνάγκης πρὸς τὸν ἀριθμὸν των μαθητῶν».

(1) Οἱ διακρίσεις ἐσωτερικοῦ μαθηταὶ του Σερβικοῦ γυμνασίου Θεσσαλονίκης εἶνε πάντες ἐπὶ προέλευσιν ἐνδομυρῶν ἐν Μακεδονίᾳ σὺν τῷ προέλευσιν. Ὅταν δὲ ή Σερβία παύσῃ νὰ τοὺς διατρέφ

—'Επανάκαμψεν εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Εὐγένιος Πλακίδας καὶ εἰς Ἄρταν ὁ κ. Θεόδωρος Διαμαντῆς.

—'Αφίκετο ἐκ Παρισίων ὁ ἰατρός κ. Τάκης Βλαχλίδης καὶ ἐνεχώρησε δι' Ἰωάννινα, ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Ἀριστείδης Καραγιαννίδης μετὰ τῆς πενθερᾶς τοῦ κ. Βαγρατσά καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βταν.

—'Ανεχώρησε δι' Ἀρτσίσταν ὁ κ. Ἀθανάσιος Λιούμας δικηγόρος καὶ διὰ Σμύρνην μετὰ τῆς συζύγου τοῦ ὁ ἐκ Κουκκουλίου κ. Ἐλευθέριος Ἰωαννίδης.

—'Αφίκετο ἐκ Βίτσης ὁ κ. Χριστόδουλος Καρέσης καὶ Χρόνης Βαταβίλης καὶ ἀνεχώρησαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.

—'Επανάκαμψεν εἰς Θεσσαλονίκην ὁ κ. Θεόδωρος Ράμος καὶ εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Ἀθανάσιος Παλάσκας.

—'Αφίκετο ἐκ Μονοδενδρίου μετὰ τῆς συζύγου τοῦ ὁ κ. Πελοπίδης Πανταζῆς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σέρρας καὶ ἐκ Βίτσης ὁ κ. Ἀγαθή Σάρρου μεταβαίνουσα εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ υἱὸν τῆς κ. Δημήτριον Σάρρον, ἐπόπτην τῶν σχολείων.

—'Αφίκετο ἐκ Σερβίας οἱ κ. κ. Γεώργιος Σταμάτης καὶ Θεοφάνης Γκότσης οἵτινες ἀνεχώρησαν δι' Ἀρτσίσταν.

—'Απεβίωσεν ἐν Ἀρτσίστῃ ὁ Κωνσταντῖνος Λιούμας πατὴρ τοῦ ἀγαπητοῦ δικηγόρου Ἀθανασίου Λιούμα. Ὁ μακαρίτης τύπος καὶ ὑπογραμμὸς νοικοκύρη Ἠπειρώτου ἐμερίμνησε μετ' ἀληθοῦς ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μέχρι τῶν τελευταίων του ἡμερῶν μοχθῶν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας τοῦ πατρίδος, ἣν ἐθεώρει ὡς παράρτημα τοῦ οἴκου τοῦ. Ἀπέρχεται δὲ τοῦ κόσμου τούτου ἡσυχος καὶ εὐχαριστημένως ἐγκαταλείπων λαμπρὸν υἱὸν δικηγόρον ἐν Ἀθήναις καὶ δύο ἐγγόνους τὸν μὲν τελειόφοιτον τῆς νομικῆς, τὸν δὲ φοιτητὴν τῆς νομικῆς, οὓς συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως.

—'Αφίκετο ἀπὸ Κακοσιῶν τοῦ Πωγωνίου καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Αἴγυπτον οἱ κ.κ. Σταῦρος Παπαποστόλου καὶ Φ. Δάκας.

—'Αφίκετο ἐκ Ζακωβίνης ὁ κ. Βασίλ. Κολνόπουλος· ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Ἰω. Χαριστιάδης ἰατρός.

— Τὸν οἶκον τοῦ ἐν Πειραιεὶ σεβαστοῦ φίλου καὶ συμπατριώτου κ. Ἀθανασίου Πετρίδη ἐβύθισεν εἰς πένθος ὁ θάνατος τῆς πρωτοτόκου αὐτοῦ θυγατρὸς Λούλας. Τὴν κηδεῖαν τῆς γενομένης τὸ παρελθὸν Σάββατον ἠκολούθησαν ἅπαντες οἱ ἐν Πειραιεὶ Ἠπειρώται· οἱ νεώτεροι τιμῆς ἕνεκα πρὸς τοὺς τεθλιμμένους γονεῖς ἀνέχον τὸ φέρτρον τῆς νεκρᾶς μέχρι τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου. Ὁ γέρον Πέτριδης συγκινημένος ἐκ τῆς συμμετοχῆς ταύτης εἰς τὸ πένθος τοῦ ἐκφράζει δι' ἡμῶν πρὸς ἅπαντας τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας ὡς καὶ πρὸς τὸν κ. Γ. Δάκα προέδρον τῆς Ἠπειρωτικῆς ἀδελφότητος, Ἰ. Ἀποστολάκον ταμίαν καὶ Β' Πανταζῆ ἀντιπρόεδρον καὶ πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς μετασχόντας τῆς θλίψεως. Ἡμεῖς δὲ εὐχόμεθα ὅπως ὁ ὕψιστος παραμυθήσῃ τὸν ἀτυχῆ πατέρα, τὴν μητέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς τῆς ἀώρου θανούσης.

Μ. Τσ. Τεκοντοῖ. — Δ. Β. Τζερμένι. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Κ. Βουζαῖον. Εὐχαριστοῦμεν σὰς γράφομεν. — Π. Ζ. Βουζαῖον. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀδελ. Χ. Σουάνκι. Σὺς ἀπεστείλαμεν. Θ. Σ. Κάϊρον. Ἐγράψαμεν ὑμῖν. — Ἀρ. Μ. Μενοῦφ. Εὐχαριστοῦμεν, σὰς γράφομεν. — Θ. Κ. Λεωφίαν. Σὰς ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν νεώτερα. — Χ. Τσ. Καρδίτσαν. Σὰς ἐγράψαμεν. — Δ. Μ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθη δελτάριον καὶ εὐχαριστοῦμεν ὡς καὶ τὸν κ. Γ. — Α. Δ. Κωνσταντινουπόλιν. Δὲν εἶνε ὅπως νομίζεις. Σὺς αὐτοῦ πωλεῖτε μόνον πατριωτισμὸν καὶ νομίζετε πῶς τὰ ξέρετε ὅλα, κάμνετε τὸν σοφὸν καὶ εἶθε πατριώται, καὶ κάθετε καὶ ράβετε καὶ ἐπικρίνετε τὰ ἐδῶ γινόμενα χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ὑφίστασθε τὴν ἐλαχίστην ὀλικὴν θυσίαν. Προβίλλετε ὡς πρόφασιν ὅτι δῆθεν ἂν κάμναιτε καμμίαν θυσίαν μπορεῖ νὰ γίνῃ γνωστὸν, ὡσεὶ νὰ μὴ ἔχουν ἄλλοι δουλιὰ παρὰ νὰ μάθουν ἂν σεῖς ἐκάματε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους σας μικρὰν θυσίαν. Καὶ πῶς νὰ τὴν μάθουν; ποῖος θὰ τὸ εἴπῃ; ποῖος θὰ τὸ ξέρῃ; Ἀλλοίμονον ἂν ὅλοι οἱ ῥομηοὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁμοιάζον τῇ ἀφεντιά σου. Διὰ νὰ φῆς ψέρι, παιδί μου, πρέπει νὰ μπῇς στὸ ποτάμι καὶ νὰ βρέξῃς τὸ ποτάμι. Οὐκ ἔστι ἄλλως γενέσθαι. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν λόγων καὶ μὴ μᾶς ζαλίζει ἄλλοτε μετὰ ταῦτα αἰσθηματικά· διότι τὰ αἰσθηματικά οὐτε τρώγονται οὐτε συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τῶν λαῶν καὶ τὴν εὐδωσίαν τῶν πατριωτικῶν σκοπῶν. Ἀπαιτεῖται ἐργασία καὶ ὀλικὴ θυσία. — Ι. Π. Ἐνταῦθα. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον προτρέπομεν τὴν κοινότητα Ζίτσης νὰ περιορισθῇ εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ἐνεργείας τῆς ἐξετέθῃ νομίζομεν σαφῶς, ὥστε δὲν ὑπάρχει δυσκολία νὰ τὸν ἐνοήσῃ. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ δὲν συμφέρουν πλέον εἰς τὴν κοινότητα δικαστικοὶ ἀγῶνες. Καὶ ἰσοδυναμεῖ. Ὁ δικηγόρος τῆς κοινότητος ὑπέβαλε κατάσχεν πρὸ ἡμερῶν εἰς πράγματα ἀνήκοντα δῆθεν εἰς τὸν ἑτερον τῶν ἐκτελεστών. Ὁ κάτοχος τῶν πραγμάτων δι' ἐγγράφων ἀποδεικνύων ὅτι ταῦτα ἀνήκουσιν αὐτῷ ἀπείλει νῦν νὰ κατὰσχῃ τὸ κληροδόμημα ζητῶν ἑκατοντάδας χιλιάδων δ. ὡς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ ἐκ τῆς κατασχέσεως ζημίαν. Ὡστε ἐνῶ ἀπ' ἐνός ἐσώθη τὸ χρέμα κινδυνεύει ἐξ ἄλλου διὰ τῶν νέων δικαστικῶν ἀγῶνων. Διὰ τοῦτο συνεβουλεύσαμεν ἀποχὴν ἀπὸ παντὸς ἀγῶνος ἐφεξῆς πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων.

Μετ' ἀγανακτήσεως πολλῆς ἀνέγων ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 589 φύλλῳ τῆς «Φωνῆς» τὸν κατὰ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τῶν ἐνταῦθα ἐκπαίδευτῶν καὶ «τοῦ γνωστοῦ βιβλιοπώλου» λίβελλον ἐντεῦθεν ἐπιστέλλοντος. Ἐπειδὴ μὲ τὸν γνωστὸν ἐνταῦθα βιβλιοπώλῳ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς ὑβρίζων ἐννοεῖ τὸ ἄτομόν μου, προσκαλῶ αὐτόν, ἂν ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ἀποκαλύψῃ ἐνυπογράφως «τὰς ἀτιμίας τὰς ὁποίας γνωρίζει ὅτι διαπράττουσιν οἱ διδάσκαλοι συνεννοούμενοι πρὸς με» διότι ἄλλως, ἂν ἐξακολουθῇ νὰ κρύπτεται, ὡς εἶνε βέβαιος δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κηλιδώσῃ οὐδὲν ἐκ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θέλει νὰ ὑ-

βρίσῃ, διότι ἔστανται εἰς πολὺ ὑψηλὴν ἠθικὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν.

Ἐν Ἰωαννίναις τῇ 28 ὁρίου 1904.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Π. Ι. Βαγεννῆς

— Ὁ Ἠπειρώτης ἰατρός κ. Χρ. Δάλλας σπουδασὴς εἰς Παρίσιους καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Πέραν Κων(πόλεως) ἐν ὁδῷ Πολωνίας ἀριθ. 1. δέχεται τοὺς ἐν Κων(πόλει) καὶ ἐκεῖθεν διερχομένους καὶ ἔχοντας ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν τοῦ ἐν τῇ κατοικίᾳ του. Συνιστῶμεν εἰς πάντας τὸν καλὸν τοῦτον φίλον καὶ ἀρίστον ἰατρόν.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1904.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	31 Ὀκτωβρίου 1904	30 Σεπτεμβρίου 1904
Ταμείον εἰς μεταλλικόν.	δρ 2 182 172 52	2 020 370 14
τραπεζικὰ γρομμ. Ἰονικῆς Τραπεζῆς	» 75 270	195 715.—
κερματικά » διδραχμα καὶ μονόδραχμα	» 1 846 468 —	1 881 593.—
Ἐξωτ. λογαριασμοί. Ἀντίτ. μεταλλικοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν	» 21 938 901 21	20 996 057 69
(Πρὶν ἐκδοθέντος Ἐθν. Δαν. εἰς χρ. Ἐλ. Σ. τῆς 4 οἱ τοῦ 1902	» 18 911 433 47	19 539 458 09
Δάν. πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβερ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τραπ. γραμματίων.	» 68 778 575 42	68 778 575 42
» » » » διδράχμων καὶ μονοδράχμων	» 12 000 000 —	12 000 000.—
Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 23 767 036 80	» 52 902 036 80	52 902 036 80
(τρ. γραμμ. » 29 135 000 —	» 21 165 755 43	20 908 798 28
Προεξοφλήσεις.	» 2 705 950 29	2 785 967 31
Καθυστερήσεις προεξοφλήσεων	» 13 611 899 70	13 347 362 78
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ) τμοὶ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρηματογράφων.	» 2 487 006 35	1 927 543 30
Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων	» 3 628 116.—	3 954 371 94
Δάνειον πρὸς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ἐπ' ἐγγυήσει τοῦ Κράτους	» 53 661 883 78	54 092 693 81
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	» 41 13 471 29	41 356 713 45
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικά πρόσωπα	» 9 455 088 70	11 124 290 95
Χορηγήσεις εἰς γεωργικὴν μαχίαν	» 5 265 977 34	4 718 947 04
Καθυστ. χορηγ. εἰς γεωργικ. καὶ καθ. ἐν γραμμ. Πρ. Τραπ. Ἠπειροθεσ.	» 3 280 714 75	4 005 364 75
Μετοχαὶ εἰς ἐγχωρίους Ἐταιρίας	» 1 500 000 —	1 500 000.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης.	» 8 280 944 54	8 440 024 50
Τοκομερίδια ἐν γένει	» 2 855 830 74	2 853 664 34
Καταστήμ. Τραπεζ. καὶ κτήματα ἐξ ἀναγκαστ. ἐκποιήσεων.	» 1 672 241 09	1 731 081 34
Ἀπαιτήσεις ἐπισφαλεῖς.	» 4 148 189 25	4 436 016 81
Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως (ιδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπεζ. γραμματ.)	» 1 792 000 —	1 792 000.—
Διςμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 1 360 000 —	1 360 000.—
Διεθνῆς Οἶκον. Ἐπιτροπὴ λ) τμὸς Ὑπηρεσ. Ἐθν. δαν. εἰς χρυσόν.	» 550 000.—	550 000.—
Λογαριασμοὶ ἐξ ἀγ. συμμετοχῆς Κυβερ. εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ.	» 564 420 79	404 278 83
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομίου Τραπεζῆς Ἠπειροθεσσαλίας.	Δρ. 357 754 347 46	359 604 367 77
Πρεμνήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπεζ. γραμμάτια.		
Διόφορα.		

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	20 000 000.—	20 000 000.—
Ἀπ' θεματικά Κεφάλαια	13 500 000.—	13 500 000.—
Τραπεζικὰ γρομμύτια ἐν κυκλοφορίᾳ :		
Ι. διὰ λ) τμὸν τῆς Κυβερ. ἡτέρας.	δρ. 68 778 575 42	
II. » » Τραπεζῆς:	56 148 439 60	124 927 015 02
Κερματικά γραμμάτια διδραχμα καὶ μονόδραχμα.	» 12 000 000.—	12 000 000.—
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν.	» 3 564 918 59	3 524 097 51
Καταθέσεις ἀνευ τόκου	» 13 520 310 16	12 667 505 01
Ἐπιταγαὶ πληρωταί.	» 812 769 80	1 037 997 02
Μερίσματα πληρωτά.	» 312 099 07	351 584 07
Καταθ. Δημοσ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον.	» 283 749 94	283 749 94
Διεθ. Οἶκ. Ἐπιτροπὴ (λ) τμὸς (Εἰς χρυσ. δρ. 703 299 25	» 4 732 801 99	2 944 886 89
καταθ. ἐκ δημ. ὑπεγγ. προσ. (» τρ. γρ. » 4 029 502 74	» 23 580 25	
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν.	» 289 254 —	321 451 80
Ὑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.	» 691 497 96	733 111 86
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν.	» 5 986 73	5 986 73
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια	» 18 911 433 47	19 539 458 09
Ἐντοκος κατάθεσις Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκευὴν Σ.δ. Π. Δ. Σ.	» 82 743 25	26 552 44
» » » » τραπ. γραμ. » » » »	» 5 542 880 15	5 542 880 15
Καταθ. Δημοσ. εἰς τραπεζικὰ γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον ΒΦΕ'	» 69 558 662 35	69 305 307 84
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς	» 46 562 670 —	46 562 670 —
Ὑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς	» 1 104 070 —	1 261 816 —
Καταθέσεις Ταμειωτηρίου.	» 3 584 048 28	3 544 787 27
Συμμετοχὴ τῶν Τραπ. Ἰονικῆς καὶ Ἀθηνῶν εἰς Δάν. Σταφ. Τραπ.	» 1 669 731 02	1 822 901 77
Διόφοροι λογαριασμοί.	» 13 153 160 98	12 660 782 78
Διόφορα.	» 2 920 944 45	2 791 897 03
Δρ. 357 754 347 46	359 604 367 77	

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1904

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. Κουτσαλέξης